

er der selvfølgelig intet til Hinder derfor fra min Side. Jeg skal ogsaa gerne medgive, at selvfølgelig kan der findes andre Fordelingsregler med Hensyn til Pengenes Tilvejebringelse end dem, der her er foreslaaet. Hvis man altsaa i den Henseende fra det ærede Medlems Side maatte ønske en nærmere Drøftelse, er der intet til Hinder derfor fra min Side; jeg beklager kun, at man ikke i Folketinget fra det konservative Partis Side har tilkendegivet sin Villighed til at optage Forhandlinger paa dette Punkt.

Det ærede Medlem vendte sig dernæst mod en Betragtning, som han mente var kommet frem, og som gik ud paa, at hvis Lovforslaget blev standstødt her, vilde der ikke ske mere overfor Krisen, og det ærede Medlem tilføjede, at han vægrede sig ved at tro noget saadant. Ja, det vægrer jeg mig ogsaa ved at tro. Hvis Lovforslaget begravnes, antager jeg dog, at Spørgsmaalet Krisen og Arbejdsløsheden vil leve videre; og at man under den ene eller den anden Form kommer til at beskæftige sig dermed, er der jo ingen som helst Tvivl om. Men jeg indrømmer, at hvis man slaar gode Tanker ned, hvis Formaal er at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse, saa ser jeg ikke ret vel, at der er meget andet tilbage end Understøttelse, og i hvert Fald i den Form kommer den høje Rigsdag da utvivlsomt til gentagne Gange at beskæftige sig med Krisen. At dette skulde være behageligere end det foreliggende, vægrer jeg mig ved at tro, for mig er det i hvert Fald ikke behageligere, og jeg kan vanskeligt forstaa, hvorfor de Konservative foretrækker noget saa demoraliserende som en Fortsættelse af Understøttelsessystemet fremfor Tilvejebringelse af Arbejde — det strider jo ganske mod hundrede Aars Taler fra konservativ Side. Men i Tilslutning til disse Bemærkninger til det ærede Medlem, der altsaa vægrede sig ved at tro, at hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, vil man lade det hele ligge stille, vil jeg dog gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at denne Opfattelse jo netop er gjort gældende af hans Partis Ordfører i Folketinget. Da det konservative Partis Ordfører i Folketinget talte ved Sagens første Behandling, sagde han netop, hvad der var meget rigtigt, at en velvillig Behandling af Lovforslaget var nødvendig, hvis man ikke vilde tage Ansvaret bort fra Regeringen. Jeg tør maaske med den højtærede Formands forventede Tilladelse opløse et Par Linier af denne interessante Tale. Det ærede Medlem af Folketinget Hr. Poul Drachmann sagde ved første Behandling

den 13. Januar — det findes i Tidenden Spalte 3905 —, at naar man fra konservativ Side nu indtøgt en velvillig, ikke en afvisende Holdning overfor Lovforslaget, saa „er det, fordi vi ikke ønsker at tage Ansvaret bort fra Regeringen for Forslaget og for ikke at standse den videre Udvikling, som saa stærkt er lovet, som saa stærkt ogsaa er betonet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Vi vil heller ikke overtage Ansvaret for, at Løftet i Lovforslagets Bemærkninger om, at dette Forslag kan bringe 30 000 Arbejdere Beskæftigelse i 100 Arbejdsdage, ikke skulde komme til at gaa i Opfyldelse. Vi tror, Situationen er for alvorlig til, at man kan modsætte sig dette, og vi skulde unægtelig være glade, hvis Løftet kunde gaa i Opfyldelse.“ Altsaa har det ærede Medlem hørt noget om, at nogen vilde fralægge sig Ansvaret, saa er det det ærede Medlems egen Partifælleovre i Folketinget, der har taget Ansvaret bort fra Regeringens Skuldre i samme Øjeblik, som den høje Rigsdag standser det foreliggende Lovforslag. At det ærede Medlem bliver erindret om denne Udtalelse, kunde maaske bidrage til, at man herovre fandt det rimeligt at faa Forhandlingerne i Gang paa en anden Basis, end det er sket i det andet høje Ting.

Endelig blev der ogsaa af den konservative Ordfører gjort den Bemærkning, at det var rent minimalt, hvad denne Lov vilde hjælpe. Jeg har vist allerede sagt, at selv om det nu blev meget lidt, saa har lidt jo ogsaa Ret, og hver arbejdsløs, der kan flyttes fra Arbejdsløshedsunderstøttelsen over til produktivt Arbejde, er en samfundsmæssig Vinding. Lad der saa være een eller hundrede eller tusinde eller ti Tusinde flere beskæftigede som Følge af denne Lov, saa er det en Vinding samfundsmæssigt set for hver eneste, der vandrer fra Arbejdsløshedskasserne over i Arbejde. Men det er jo slet ikke sikkert, at det er saa lidt. De Konservatives Ordfører i Folketinget var ved Sagens første Behandling der inde paa, hvor lidt det var; ogsaa han sagde jo, at det naturligvis var begrænsede Omraader, denne Lov kunde tænkes at virke paa, det vilde i overvejende Grad blive ganske bestemte, let overskuelige Eksportomraader, der fik Hjælp, medens Ordningen aldeles overvejende ikke vilde kunne anvendes, mente han, paa Hjemmemarkedets Industrier. Men, tilføjede han: „Under Eksportindustrierne vil jeg samtidig indbefatte Skibsværfterne, navnlig Reparationsarbejdet, og jeg tror, at der her er en Mulighed for, ligesom paa